

Verslag duiksafaris Malediven maart & april 2011

Explosie (1 maand voor de start van de safari)

Dinsdagmorgen 22 januari 2:53 uur - ik word maar langzaam wakker als mijn telefoon een sms binnenkrijgt....wie stuurt er nu op deze tijd een sms? Na een paar keer in m'n ogen wrijven lees ik het goed: «Tombilli sank today near Meemu». De sms komt van mijn contactpersoon Udo, die duikbasisleider is op Taj Exotica in het Zuid-Male Atol. Dit is bijna het slechtste bericht dat je kunt krijgen zo vlak voor de start van de safari (toegegeven....het is erger als je zelf op dat moment op die boot zit). Dit is namelijk de boot waar ik over 4 weken op begin!

Ik probeer nog even te blijven liggen maar meer dan 5 minuten lukt dat niet. De adrenaline begint te stromen en allerlei vragen en scenario's schieten door mijn hoofd. Hoe zit het met de bemanning? Was mijn uitrusting aan boord? Kan ik de safari nu nog annuleren? Die laatste gedachte verwerp ik meteen, de safari moet kosten wat kost doorgaan - nu annuleren terwijl meer dan 20 mensen al tickets hebben aangeschaft, is geen optie.

Dan maar naar beneden en aan de koffie. Ik ga mijn lijntjes uitgooien om meer informatie te krijgen en start Skype, Facebook, msn, stuur wat sms-jes weg en google of ik iets kan vinden over het zinken van de MS Pretty Tombilli. Op Google is niets te vinden en ook niet op de Maledivische nieuwspagina's. Om 5:30 uur (2,5 uur nadat ik ben opgestaan) heb ik dan telefonisch contact met de eigenaar, die totaal verslagen de telefoon opneemt. Hij is helemaal van slag en heeft geen idee wat hij moet doen en vraagt of ik hem wil helpen de boot weer op de rit te krijgen.

Hij vertelt me dat er in de aanloop naar de komende safari's een nieuwe hoofdmotor in de boot is geïnstalleerd en dat de boot onderweg was naar het dok in het Laamu-atol om glasfiber op de boot aan te brengen. Tijdens de tocht kwam er rook uit de motorruimte en toen de kapitein en duikgids gingen kijken, zagen ze vuur. Ze hebben geprobeerd dit vuur onder controle te krijgen waarbij de kapitein brandwonden opliep. Maar dit lukte niet en ze moesten overboord springen. Er vond een explosie plaats en de boot zonk. De bemanning kon zich gelukkig in veiligheid brengen met de dingy.

Ik geef de eigenaar een peptalk en maak duidelijk dat de eerste beslissingen erop gericht moeten zijn dat de schade wordt beperkt - dus dat de door hen georganiseerde surfsafari's en mijn duiksafari's hier zo min mogelijk onder mogen lijden. Er moet een andere boot gezocht worden!

Hopelijk is dit het enige probleem dat zich voor en tijdens de komende safari's voordoet maar na meer dan 40 safari's georganiseerd te hebben weet ik dat er altijd ergens wel iets mis gaat. Een falende stuurinrichting, een schroef of roer die van de boot af valt, een muitende kapitein, een exploderende compressor, gasten die aan boord uitglijden en een been breken, een boot die vastloopt op een rif of in dit geval brand en een gezonken boot.

Ik heb al vreselijk veel zin in de komende safariperiode.....wordt vervolgd.

1 Instructor down (2 dagen voor de start van de eerste safari)

De eerste dagen van voorbereidingen zitten er op.

Dinsdagmorgen ben ik aangekomen en ben meteen het lokale internetcafe ingedoken waar ik de hele dag besprekingen heb gehad over wat er allemaal geregeld moet worden, wie dat op zich gaat nemen en wanneer dat dan geregeld gaat worden. De eigenaars van de Tombilli zijn echt geweldig - hun eigen boot is gezonken maar ze proberen de gevolgen voor mijn safaribedrijfje te beperken en verlenen me alle medewerking. Dit is een nieuwe ervaring voor me in de Malediven. Het is erg spijtig dat ze nu op de verzekering moeten wachten en dan pas kunnen beslissen of en zo ja, hoe, ze verder gaan. Als ze dit doen, wil ik graag opnieuw met ze werken.

De Bolero die ik als vervanging heb gevonden en waar ik nu op verblijf om alvast een band met de bemanning op te bouwen, is een boot die voornamelijk voor vistrips en snorkeltrips wordt ingezet. Dit betekent dat ze geen dhoni hebben, geen duiktanks, geen compressor, geen lood en geen zuurstoftank. Dat zijn dus allemaal dingen die los van de normale voorbereidingen georganiseerd moeten worden en ik heb om alles te regelen 3 dagen de tijd. Dit is (net) te doen maar dan moeten er niet teveel verrassingen tussendoor komen. Tijd is mijn grootste vijand.

Naast de extra dingen moet er natuurlijk ook proviand besteld en opgehaald worden. Er moet getankt worden, we hebben gas nodig om op te koken, we willen graag verse tonijn en nieuwe filters en olie in de compressor en wat reserveonderdelen voor de compressor zijn ook nooit weg. Die dingen hebben de neiging kapot te gaan, net als je op het verste punt van de bewoonde wereld zit. De bemanning lijkt in orde, een ervaren kapitein die een religieus Moslim is (wat ervoor zorgt dat hij de wind er goed onder heeft bij de bemanning), een ervaren kok die geweldige viscurry maakt en prima dhoni-crew.

De enige verrassing die zich aandient en waar ik geen oplossing voor heb, is de afmelding van mijn back-up duikinstructeur aan boord Christian. Afgelopen nacht belde hij me op vanuit Indonesië en vertelde me dat hij een 'amazing girl' heeft ontmoet (nummer 2084) en vroeg me of ik het erg vond dat hij de eerste trip oversloeg. Gelukkig hebben we de komende 2 safari's maar zo'n 70 duiken voor de boeg - in tegenstelling tot de meer dan 220 afgelopen najaar -, dus dat is zonder back-up ook wel te doen.

Het weer is geweldig en ik heb er vreselijk veel zin in maar eerst ga ik nu een zuurstoftank regelen.

Hamerhaaien en ambergris (na de eerste safari)

Zo, de eerste safari zit er bijna op. Morgenvroeg de oude groep afzetten op de luchthaven en de nieuwe groep oppikken. De voorbereidingen zijn bijna gedaan, we hebben een verse tonijn, gas om op te koken, een nieuwe voorraad etenswaren, water en bier en missen alleen nog diesel om weer te kunnen varen.

Ondanks de moeilijke voorbereiding hebben we een uitzonderlijk goede safari gehad waarbij de duiken in het Felidhoo atol er uitsprongen. We hebben alles gezien behalve de walvishaai. En dat terwijl er de dag dat we aankwamen, op de plaats waar ze zitten, nog 3 walvishaaien gezien zijn. Ook

de andere boten hebben die dag helaas niets gezien. De duiken in het Felidhoo atol sprongen er wel uit, één duik met 32 grijze rifhaaien waar een groep van 13 eaglerays doorheen zwom en één duik met hamerhaaien waarbij een aantal gasten tientallen schaduwen zagen waaruit zich 3 hamerhaaien losmaakten om de duikers te checken.

Koffie, thee, Briefing !! (overnachten op het bovendeck)

Ook het Ari atol heeft ons niet teleurgesteld met 14 manta's op een mantapoint in het zuiden van het atol. Door het prima weer hebben we zelfs nog een beach BBQ kunnen doen op een onbewoond eiland in het Felidhoo Atol.

Eén bemanningslid hebben we moeten laten gaan want die gebruikte heroïne. Drugsgebruik komt nogal veel voor onder de jeugd hier en anders is het wel alcohol waar ze niet vanaf kunnen blijven. Het beste wat je dan kan overkomen, is een kapitein die erg straight moslim is - die houdt de boel wel in de gaten en verwijdert de bemanningsleden die niet presteren of

stiekem een biertje uit de koelkast gappen. Een bemanning is zo goed als de kapitein.

Een leuke opsteker voor de bemanning (understatement) is het vinden van een stuk ambergris van 50 kilo. Ambergris is een afscheiding uit de maag van de potvis die gebruikt wordt in de parfumindustrie omdat het zeer sterk ruikt. Er zijn synthetische alternatieven maar die zijn niet zo goed. De prijs van ambergris ligt ongeveer op 20 usd per gram, wat de prijs van dat stuk ambergris op 1.000.000 usd brengt. Helaas is de belasting op het vinden van ambergris 100% maar daar zijn hier wel uitwegen voor. De bemanning wil de boot van de eigenaar overnemen en vroeg me al of ik volgend jaar weer terug wilde komen.

Vanavond even ontspannen met een biertje nu de voorbereidingen voor de volgende safari erop zitten en genieten van mijn eerste biertje in 14 dagen. En dan morgen de nieuwe groep oppikken en weer op naar het Felidhoo atol. Hopen dat de wind wegblijft. :-)

Grijze rifhaaien genoeg

Hoogseizoen (na de 2de safari)

De safaris zitten er weer op ! Slechts 2 safaris dit voorjaar omdat iedereen naar Hanifarubay wil in het najaar en dan hebben we er 6 of 7.

Hoogseizoen

De zojuist afgesloten safari is misschien wel de beste die we ooit gedaan hebben. Hamerhaaien op 3 verschillende plaatsen, 3 (!) walvishaaien waaronder 1 tijdens de duik, een zeldzame 3 meter lange gitaarrog, zeldzame zilvertips die we jaren niet gezien hebben en genoeg grijze rifhaaien, eaglerays, stingrays, schildpadden, tonijnen en whitetips. Het is duidelijk dat het haaienvangverbod na 2 jaar zijn vruchten af begint te

werpen, we hopen dan ook over een tijdje de oceanic whitetips weer te zien (en misschien ook wel tigers-, treshor- en silkysharks).

Op de oversteken tussen de atollen zagen we tientallen spinner en gewone dolfinen, een groep grienden en springende zeilvissen. Mantas hebben we weinig gezien, blijkbaar zijn die al aan het migreren en is de monsoon aan het veranderen. In de oostmonsoon zitten ze aan de westkant en in de westmonsoon aan de oostkant. We kwamen er 2 tegen op een poetsstation aan de westkant waar we er vorige safari nog 14 zagen, ook kregen we berichten dat ze al aan de oostkant gezien zijn dus het zal niet lang meer duren voordat de westmonsoon begint met het bijhorende ruige weer. De eerste regenbuien zijn al langsgelopen wat voor grote hilariteit zorgde bij iedereen die op het dek sliep. Het weer is ondanks een enkel buitje nog steeds fantastisch wat de duikplanning een stuk makkelijker maakt omdat je overal kan komen. De beslissingen om soms wat vroeger en soms wat later te gaan hebben om geen andere groepen tegen te komen op de druk bedoken plaatsen pakte iedere keer goed uit. Maaya thila (de beste nachtduikstek in de Malediven) is tegenwoordig zo druk dat je niet vreemd moet opkijken als er 4 of 5 andere boten liggen tijdens een nachtduik. Naar aanleiding van een tip over een zilvertip op maaya thila en de aanwezigheid van 4 grote safariboten hebben we besloten daar een middagduik te maken in plaats van een nachtduik, een prima beslissing die beloond werd met 3 zilvertips. Hetzelfde maakte we mee bij Rasdhoo, we zijn extra vroeg gegaan en lagen als eerste in het water wat ons 2 hamerhaaien opleverde. We zagen ook een japanse

kamikaze groep waar een paar duikers bij waren die nog niet helemaal weten hoe een trimvest werkt. Een meisje zwom daar met veel te veel lood vertikaal door het water en werd gelukkig door haar vriend vanuit de diepte weer naar boven getrokken (de bodem is daar op 200meter). Aan de oppervlakte brak vervolgens de paniek uit.

Christian (mijn Deense duikbackup) is op komen

dagen met zijn nieuwe vlam en het was goed om een extra

duikleider aan boord te hebben. Het is soms lastig hem onder controle te houden omdat hij de neiging heeft te vergeten dat hij aan boord is om te werken en niet om te feesten vooral als er gasten aan boord zijn waarmee het klikt.

Het stuk ambergris wat de bemanning heeft gevonden (twv 1.000.000 usd) is verdwenen, evenals het heroine rokende bemanningslid. De rest van de bemanning haalt zn schouders op en lijkt er in te berusten, Imchalla!

De duikspullen zijn ingepakt en moeten nog ergens ondergebracht worden, de openstaande rekeningen zijn betaald en de resterende tijd vullen we met het bezoeken van andere boten om te kijken of dat iets is voor volgend voorjaar en een bezoekje aan de kapper. De pakken stroopwafels en witte chocolade zijn op dus dat is goed gecalculeerd, de hoeveelheid kleren die ik heb meegenomen niet, verbazend hoe weinig je nodig hebt op een boot als het weer goed is. Een zwembroek, 2 shorts en 2 t-shirts is alles wat ik heb aangehad.

De Bolero, prima boot voor het hoogseizoen met veel buitenruimte